1879. XI. évfolyam. 26. szám. Csütörtök, február 6.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Elvesztett alkalmak.

Debreczen, febr. 6.

(S. B.) Az országgyülésen lassan folynak a viták, mint a permeteg eső; a kormány körül sorakozó gárda haszontalannak tartja a kormányt dikcziókkal védeni, mert belátja, hogy az amellett elmondott ékes szavakat még maga Tisza Kálmán sem hiszi el, nemhogy a nemzet hinné. A párt cselekvése már csak addig terjed, hogy a tagok fontosabb szavazás alkalmával felmennek a Sándor-utczai palotába s elfoglalják helyeiket, várva a szavazás pillanatát, hogy a száraz politikai viták ballgatása helyett a családi körbe, vagy kávéházakba távozhassanak.

A leszavazás után nincs a kormánynak a párttagokra semmi szüksége. A tényeket, ha elkészülnek, feltálalja nekik, s tessék megemészteni. A mai kormány esetről-esetre cselekszik, vagy jobban mondva — szolgál Bécsnek. Ha az osztrák kabinet sürgős ügyben szólitja fel a magyar kormány fejét Bécsbe, hát ez sietve megy fel és jobban meghajtja magát, mint más alkalommal, mert ilyenkor a legcsekélyebb ellenállás is esetleg az uralom elvesztésével sujtatnék.

Már pedig Tisza Kálmán ily rettenetes büntetést nem akar elszenvedni, inkább beadja a derekát, amint volt keserves alkalmunk tapasztalni legéletbevágóbb kérdéseink legombolyitásánál.

A tisztelt ház többsége aztán az igy kitálalt tényeket szépen megszavazta. A kiegyezést, orosz barátságot, törökellenes háborut, mind megszavazta a többség készségesen, utógondolatok nélkül.

Ezeknek a megszavazásoknak aztán az utó-izét a nemzet érzi meg, még pedig keservesen, mert a költséges vállalatok mind az ő zsebe tartalmának igénybevételével vitetnek keresztül.

Van a hatalom kezében egy épen nem gondolkozó, a nemzettel együtt nem érző tömeg, a delegáczió; ez a minta-intézmény szórja szavazatait derüre-borura.

Láttuk, mint szavazta meg a nemzet pénzéből a milliókat egy boszniai háborura, a miben nekünk egy körömfeketényi hasznunk sem volt. Az ellenzék hiában tiltakozott e sok vérbe kerülő kirándulás ellen, hiában mutatta ki czáfolhatlanul, hogy egy ily tartomány megtartása sok pénzt igényel, ami pedig nekünk nem igen van: a kormánykörök használták a természet azon adományát, hogy az emberek két füllel vannak felruházva, egyik fülökbe alig jutott a jajszó, a másikon kibocsátották.

Ezenfelül még tagadták, hogy ők az occupátiót törökellenes utra akarják vinni, s állitották, hogy a bosniai foglalás helyhez lesz kötve.

Ma már tudjuk, hogy az igéret csak szép szó maradt. A nemzet jajszava nem vétetett semmibe, s rovására ujabb s ujabb terhek irányoztatnak elő.

Már csak pár nap választ el bennünket azon időponttól, midőn a delegátió ismét összeül tanácskozni, illetőleg szavazni. A kormány elkészitette már a terveket, melyek nyomán haladni fog tovább az occupationalis uton; a tanácskozók asztalára csak a kész tervezet tétetik le, azon czélból, hogy milliókkal spékelje fel.

És a delegáczió engedelmeskedni fog. A teve hamarább átbujnék a tü fokán, mint a delegáczió ellenszegülne Tisza Kálmánnak.

Az önzés és a személyimádás politikája valóban kétségbeejtőleg rombol Magyarországon, s már-már veszélyessé tette helyzetünket, mert most már mennünk kell akaratlanul is a lejtőn.

A forduló-pontnál már kétszer hagyta Tisza Kálmán cserben a nemzetet. Először 1875-ben, február 3-án, másodszor 1877-ben, ápril 24-én, midőn az orosz csordák átlépték a Pruth folyót, a velünk szomszédos ház bombázása czéljából.

Ily két nap nem virul fel hazánk életében soha. Az első alkalomkor kiszabadithattuk volna magunkat a közösügy szoritóbb kötelékeiből, minden áldozat nélkül, békés uton; és a második alkalom beálltakor százados ellenünk fejét megtörhettük volna, aránylag csekély áldozattal, még pedig ugy, hogy a pánszlávismus nem fenyegette volna Európát, talán soha.

De mindkét alkalmat elszalasztottuk, minek az lett következménye, hogy a mozgásban gátoló közösügyes békót levettük lábunkról, csak azért, hogy még sulyosabbat kössünk fel; és hogy nem siettünk az oroszszali véres találkozásra, e mulasztásból folynak ki azon bajok, melyek nemzetiségünket alapjában nagy veszélylyel fenyegetik.

Valóban, a képzelet nem képes elgondolni, hogy hová fog jutni Magyarország, ha valami véletlen, tulvilági erő közbe nem lép, hogy saskörmökkel megragadja a meredekről rohanót. Hiszen már utunkban nincs egyetlen bokor, melybe kapaszkodhatnánk. A láthatáron nincs vezérlő csillag, mely világitana, s megmutatná az irányt, hol a jobblét tanyázik.

Politikai hirek.

— **A „Neue Freie Presse“** egy czikkében arra történik hivatkozás, hogy Észak-Magyarországból több ezer házaló vándorol Muszkaországba, behatolván egészen a pestises vidékekig. Hanem azért a kormány szerint, nincs veszély!

— **A képviselőház** tegnapi ülésén a kölcsönjavaslatot tárgyalta. Az elhalasztási inditványt. melyet a párton kivüli képviselők nevében gr. Lónyai Menyhért nyujtott be, helyeselték az összes ellenzéki pártok s azon disszidensek is, kik a kormánypártból nem rég léptek ki. A kormánypárt sorai ritkák voltak, s a kormány tartott a leszavaztatástól. A kormánypárt köréből már az ülés kezdetén az elnökhez, a házszabályok értelmében iv nyujtatott be, melyen kérik a szavazásnak holnapra halasztását.

— **Kabulban**, — mint hivatalosan jelentik, — kitört a polgár háboru. Jakub khán Kabulnak egyik városrészét bombáztatja.

— **Konstantinápoly**, febr. 4. „Pol. Corr.“ jelenti: Főkormányzóknak kineveztettek: Mahmud Nedim basa Mosszulba, Achmed Vefik basa Brusszába, Hamdi basa Bagdadba, Szerver basa Szmirnába, Reuf basa Drinápolyba, Edhem basa bécsi nagykövetté neveztetett ki. A porta hiteles értesülést nyert, hogy az oroszok Drinápoly körül jelentékeny haderőt összpontositanak és Drinápoly városát megerősitik.

Zichy gr. és Karatheodory basa tegnapi értekezlete után az orosz és török béke megbizottak ismét összeültek, de a béke megkötését még mindig nehány részlet-kérdés késlelteti.

— **Terjed a vész.** Egy rettentő betegség ütött ki a kelet-ruméli muszka occupáló csapatok közt, mint Drinápolyból irják. E betegségben mar több száz katona elhullott.

— **A delegácziókat**, bécsi hirek szerint, február 17-ére hivják összse.

— **A czár**, mint egy pétervári távirat mondja, családjával együtt a pestistőli félelem miatt hosszabb időre Németországba szándékozik menni.

Szent-Pétervárott végre egy nagyszerü felfedezést tettek. Ugyanis onnan azt irják, hogy Weltjankában többé nincs beteg. — Ezt bizonyitás nélkül elhisszük, mivel tudvalevőleg a muszka kormány nevezett falut — felégettette.

Még a falnak is vannak fülei.

Rév-Komárom, febr. 6.

I.

Jól vagytok bizony ti rév-komáromi leányok! irigylem boldogságtokat, csakhogy bele nem fultok a kedv és mámor tengerébe, mert a mámornak tengere oly végtelen mély!

Ma ismét bál: — ma csakugyan szép hölgykoszoru gyül össze, — lesz vigalom, hogy széles kedv lesz-e arról már nem mernék előre felelni. Tehát már mulatni is feledünk? Mire jutánk! . . . s mire jutunk még?: . . . Felelj Tisza!

Nem is irtam még az olvasónak, hogy az éjel egy tánczmulatságnak hágtunk nyakára. Ne gunyolódjál, a czél szent volt; a bejött összeg a Boszniában elesett özvegyei és árváiknak volt szánva, s igy fel lehet a hegedüvonókat menteni az átok alól, melyek a vigadók bokáit tánczra inditák. A terem egészen zöld volt; épen mint Bakonyi erdőben a fenyvesek. Mily könnyen lehet most zöldet varázsolni elő — a fenyvesekben, mig a kebelben legnehezebb . . . . . Tánez volt elég! járták ifjaink mint csak lehetett; mintha idekint is épen olyan szépen szólna a nóta, mint a zárt falak köriben. Oh! itt egészen más tánczot járat velünk — Tisza — ez a legfeketébb s legkeservesebben játszó czigány!!! — Még az öreg urak sem kimélik lábaikat egy egy francziát átlejteni a közös s szent czélért. Szép számu közönség általános kedvvel. Nem is kell emlitenem, hogy reggelig harsogott a zene s kedv, hisz az éjszaka most oly hosszu s még is rövid, bent a táncteremben, hol gyertya láng lobog . . .

Tehát az egész farsangon tánczoltak szépeink, s igy nem panaszolkodhatnak, hogy a farsang rövid volt. Az ősszel volt zöld és most fehér farsangjuk a komáromiaknak, s ki az ősszel elcsuszott a sebes tánczolásban, ez ideig csak felkelhetett, ha szivén nem érte az ütődés. Fehér és zöld farsang! két legszebb szin; csudálom, hogy sok leány mégis sárga koszorut hord fürtjei között.

Talán nem is gondoltad szives olvasó; hogy az utczai rövid séta és a hölgyek szemlélése után tánczba vezesselek. Ha jelen nem voltál a tánczvigalmon, mulass legalább e papir felett gondolataiddal; de tánczra ne keljen képzeleted, mert össze találnád tiporni soraimat, mi igen fájna.

Ne kérd nyájas olvasó! hogy mi fáj? mert jelenleg fáj az embereknek e szó s ne kérdezd, hol fáj? tégy inkább e kérdéshez még három betüt az abcz-ből, s lesz belőle — hol nem fáj! . .

Hol nem fáj? — majd a koporsóban! Legyen boldogság álmaid felett.

De ne aludj még hanem hallgasd ki az anya és leánya között e következő párbeszédet:

„Mily tündér szépségü ez a tánczterem! szólt elragadtatva Rebeka kisasszony mamájához fordulva, ki épen az ablak mellett egy sárga bársony kereveten összedugott kézzel s elnyujtott lábával egy kissé hanyagul ült.

Mily drága gyémántos fejékek, arany nyakláncozok, selyemruhák ékitik e báli hölgyközönséget. S az ifjak is mily szépek, mint a fehér viaszkból készült gyenge bábfigurák, — és mégis szépek, és mégis szeretetreméltók?!

„Kedves gyermekem! — szólt közbe az anya: — nézd e drága gyémántos fejékek, nyaklánczok, gyürük, ragyogó fényeikkel elhomályositják a napot, a holdat, a csillagokat és mindent a mi csak a világon van, s e nagyszerü fényüzések miatt számtalan apa és gyöngéd férj, koromsötét éjjelenként álmatlanul virraszt. S a pompás drága szövetü selyemruhák, mind megannyi fizetetlen kontók, melyek sok felhős keblet fedeznek, s melyeken sokszor több az átok, mint az áldás. A fiatal emberek mint az éjjeli lepkék virágról virágra szállnak, és ha sikerült forró (?) csókjaikkal a bájoló kedves virágok szinmézét kiszini — örömrivalgásaik között — tova szállnak . . . Igen kedves Rebekám: — vannak jó, és szép fiatal emberek kiknek müvelt lelkök drága gyöngyöket és aranyokat terem, de e drága kincsek után mélyen kell vetni a „szigonyt“, hogy rajta valamelyike megakadhasson, mert ezeket nem a bálban, nem szinházban, sem más mulató helyeken, hanem otthon a kereskedésekben, vagy más országos hivatalokban kell keresni. E vigalmak divat majmai, a kiket most látsz, — mind csak a gazdagok, vagy magas ranguak kegyeit vadászszák.

— Oh nem, nem! kedves mamácskám — kezdi gunymosolyal Rebeka; — nézd miként kacsingatnak. Mennyi látcső néz reám, mennyi epedő ajk mosolyg felém! Lásd kedves mamácskám te beteg vagy lelki beteg, hosszu betegeskedésed miatt kedélyed nehézkes lett. gondolataid sötétek mint az éjszaka és terhesek mint a nehéz felhők. Oh én sokkal szebbnek pompásabbnak látom a világot és előttem az egész világ rózsa fényben dereng s ha meggyógyulsz majd te sem fogod olyan rosznak gyülöletesnek találni?

— Kedves drága gyermekem, viszonzá a mama engemet csak a mély sir és az örökké való nyugalom gyogyithatnak meg. Lelki fájdalmára nehány hó előtt agyvelőmnek minden rendszerét szét zuzta és nem sokára meg kell halnom; de ha földi létem örökös lenne is, meggyőződésem mindég csak az maradna mit a végtelen hosszu tapasztalás lelkembe olta. — Ha meghalok egykor, ha már nem leszek melletted a földön, akkor ha téged kedves drága leányom a sors, ez a mostoha anya valamely örvénybe sodor, oh akkor a szegény anya szavai eszedbe fognak jutni.

Ha egy szép csendes tavaszi napon egy üvegházban nőtt virágot kiültetnek a szabad földbe oh akkor a gyenge virág élete egészen más mint volt egy gondos kertész felügyelete és keze alatt, a ki hüségesen ápolta és védte minden elemi csapástól. Kint szabadon kél felette a nap, szabadon égeti forró sugaraival harmatos leveleit. És a vihar bátran elvonul felette vagy szabadon fosztja meg nyiló virágaitól. És ha véletlenül a szerencse kedvez neki, meg él és megmarad s álhatatlan lágy szellőkkel enyelgi el csókjait, ha pajkos fénysugaraknak föltárja mosolygó kelyhét, — ha szorgalmas méhek helyett dologtalan herék és lepkék sokszor mérges darázsok közt osztja himporát, vagy önlelkében nevel veszélyesen emésztő férget, mely elhomályositja ifjuságának zománczát: óh akkor mint szegény nyomorult fog elaszni, elhervadni, jobb és erősebb természetü növénytársai között és ideje előtt meghal.

Jut-e eszedbe, mint örvendtél a tiszta ragyogó csillagoknak és hányszor bámultad mosolygó fényöket? . . . S akkor kérdezted, miért ragyogóbbak s szebbek a gyémántok csillámainál?

Tudod-e édes Rebekám, miért van szinökben e fönséges eredeti élénk elevenség? s kellemök miért örök? . . . Mert érintetlenül állanak a biztos fönségben a bünös kézi tapintat még sohasem karezolta fel rajtok egyetlen csillámló himport, s nem bágyadtak el élvezett érintkezések alatt. Dicső jelképe ez a legtisztább, legragyogóbb erkölcsnek, a mely csak a lélek fönségén növekedhetik fel biztosan. — G. S.

— **BUDAPESTI HIREK. A vizállás** 285 cm. A hó egyre olvad. **Modern rablás.** Az utóbbi időkben egy uri ember kezdett szerepelni, ki lakáskeresés ürügye alatt több háztulajdonosnál megjelent, s azokat valami ürügy alatt eltávolitotta. Mig aztán odajártak, az értékesebb holmikat összeszedte, s odább állott. Most elfogták. **A levelek desinficziálása.** Kemény Gábor b. kereskedelmi miniszter e napokban a főposta igazgatóságnál az Oroszországból jövő levelekre nézve ugy intézkedett, hogy az asztracháni vagy a saratovi kormányzósághoz tartozó postahivataloktól érkező leveleket, ha azok más postaicsomaglással is érkeztek, — rögtön desinficziálják oly módon, hogy a levelek 130 (cels.) hő foku karbolsav gőzbe tétetnek s csak ezután adatnak ki.

A kormány intézkedése az orosz utasokra vonatkozólag.

A m. kir. kormány az Oroszországból Magyarországba érkező utasokat illetőleg a hivatalos lap közlése szerint igy intézkedett:

Az Oroszországból Románián át érkező utasok Magyarország határait csakis az ojtozi és tömösi szorosban és Orsovánál, mégpedig csak akkor léphetik át, ha utlevelükön a császári orosz hatóságok által bizonyitva van, hogy az illető, e bizonyitás előtt 20 nappal Astrachán kormányzóságokban, vagy egyéb oly orosz kormányzóságokban nem tartózkodott, a melyekben pestis uralkodik és ha tekintettel e hatósági bizonyitás óta lefolyt időre, azon aggály nem forog fenn, hogy az utas e közben mégis járványlepte kormányzóságban tartózkodhatott.

Oly utasoknál, kik orosz kikötőkből hajón érkeznek, a tengeren való tartózkodás, valamely gyanutlan területen való tartózkodással egyenlőnek tekintendő.

E rendelet folyó évi február 10-én lép hatályba, és ennek módositása fentartatik azon időre, a midőn az Oroszországból Romániába érkező utasokra nézve a román kiküldöttekkel történt megállapodás folytán — a román kormány részéről a megkivántató óvintézkedések foganatosittatni fognak.

Az e közben Oroszországból Románián át Magyarországba érkező utasoknak, a fentnevezett átkelő helyeken történendő orvos-rendőri megvizsgálás, uti-podgyászaiknak kellő fertőtlenitése már f. évi január 28 án rendeltetett el.

Szinházi csarnok.

Szerdán febr. 5-én Szabó Bandi jutalmául adatott Tóth Edének egy eddig még ismeretlen darabja **„Az oltár előtt“** népszinmü 3 felvonásban.

A darab inkább népdráma, meséje oly egyszerüség, melyen nagyon meglátszik a kezdetlegesség s csak itt-ott csillámlik elő egy pár megkapó drámai jelenet.

Velezdi János öreg falusi biró (Lovászy) leányát Juliskát (Nyilvay Irma) férjhez akarja adni Héti Sándor volt huszár őrmesterhez. (Szabó Bandi) A násznép a templom elibe ér-

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Hervadt koszoruk.

(Rajz.)

Irta: CSIKY GERGELY.

(Folytatás.)

A babérok halhatatlanok lehettek, hanem Lombi Loránt sokszor szomoruan volt kénytelen tapasztalni, hogy az ember nagyon is halandó, és sok mindenfélére van szüksége, ha mégis élni akar. Müvészi büszkeségét azonban csorba nélkül fentartotta és soha, legnagyobb nyomoruságában sem tett semmit, mi a müvészi név tiszta tükrére csak egy lehelletnyi árnyat is vonhatott volna. Hej pedig sok nyomoruságot látott az a kis hátulsó udvari szoba; és a szoba falán szép sorban függő szalagos koszoruk sokszor adhattak hálát az istennek, hogy koszoruknak születtek és nem embernek, ki koszorut kap. Hanem ezt nem tudta más, csak ők maguk. A csipkés szegélyü nagy kendő mindennap megjelent az utczán, és senki sem tudta, micsoda keserüséget fed el a szivben. Az igaz, hogy nem is kérdezte senki. A polgártársak büszkék szoktak lenni a nevezetességre, mely körükben él, s a nevezetességre hagyják, a megélés módját keresni.

Lombi Loránt élt ezt senki sem tagadhatta; hogyan élt — ezzel meg senki sem törődött, a mit különben nem is vett volna jó néven. Büszke volt, nem kért semmit; méltóságát megőrizte, a közönség tiszteletét megkivánta, de nyájassággal leereszkedéssel viszonozta. Sőt annyira ment leereszkedése, hogy még Csicsa Miskát is, a czigány banda primását, kifogástalan udvariassággal fogadta szobájában s egyetlen székére ültette, mig maga az ágyra telepedett.

— Mi jót hozott Csicsa? kérdé leereszkedő nyájassággal, jobbjának könnyed legyintésével jelentve, hogy csak maradjon székén, mert ez a vendéget illeti, akárki az a vendég.

Derék, jól táplált barna ur volt Csicsa, elegáns fekete ruha feszült meg izmos tagjain, arany gyürük villogtak ujjain, vastag arany lánez himbálódzott kerek hasa felett, finom tajték szopókát tartott ujjai közt, de a szivart világért sem merte volna szájába fogni ez éles tekintetü szegény öreg ember előtt, ki kopott ruháiban oly méltósággal ült ágyán, mint a király trónusán.

— Szóljon bátran Csicsa, ne legyen elfogult, biztató jóakarólag Lombi Loránt a lelkendező barna urat. Mi jóval jött? Miben lehettek szolgálatára?

Végre megemberelte magát Csicsa ur és hosszas gondolkozás után meghuzogatva ujjain a gyürüket, megránczigálva mellényét, s minden ok nélkül háromszor megnézte óráját, lábait diszesen, de igen kényelmetlenül megfeszitette s a következő szavakkal vezeté be mondandóját:

— Szép idő van.

E furfangos bevezetés után, mely tág értelménél fogva igen alkalmas volt, hogy bárminő tárgy előbeszédeül szolgáljon, s a hallgató érdekeltséget felköltve, figyelmét a sejtelmek beláthatatlan tengerére csábitsa: Csicsa ur nagyot lélekzett, s szónoki fogással élve, rövid szünetet tartott.

— Nagyon szép idő, mondá Lombi Loránt leereszkedő jóakarattal, világosan mutatva, hogy a szép időt oly közös jótéteménynek tekinti, melyet egyaránt élvezhet müvész s czigány muzsikus.

— Jó idő lesz a temetésre — folytatá Csicsa ur.

— A temetésre? kérdé Lombi Loránt, kissé meglepetve e váratlan szónoki fordulat által.

— Ma temetjük szegény Peták Danit, a banda első hegedüsét. Nem tetszett hallani, — hogy meghalt szegény Peták Dani?

— Nem, nem hallottam, mondá Lombi Loránt hidegen és tartózkodólag. Kissé merész dolog is volt, föltenni róla, hogy egy czigány muzsikus haláláról tudomása legyen. — Tartózkodóbb lett nyájasságában, de nem haragudott; hiszen ez egyszerü embertől, a szegény Csicsától nem vehette rosz néven, ha saját bajáról azt hiszi, hogy a magasabb regiókban is megérzik.

— Igenis, meghalt — folytatá Csicsa ur buskomolyan — nincs már első hegedüsünk, nagy hija lesz a bandának. Pedig oly jó keresetünk volt. Baj, baj, nagy baj.

— Sajnálom, mondá Lombi Loránt ismét visszatérő jóakarattal. Nagyon sajnálom, és szivesen segitnék, ha tehetném.

— Igazán? kérdé a hirtelen barna ur oly nagy örömmel ugorva fel székéről, mely tekintve Peták Dani szomoru halálát, határozottan ellenkezett egy temetési nap gyászával.

— Valóban segitnék, ha módomban állna, mondá Lombi Loránt vontatva, mert barna vendégének megfoghatatlan öröme és hirtelen felugrása épen nem volt inyére.

— Módjában áll, nagyon is módjában áll, kiáltott Csicsa ur, heves taglejtései által még inkább fölgerjesztve Lombi Loránt titkos méltatlankodását. Nagyon jó keresetünk van — minden este el vagyunk foglalva — megduplázom Peták Dani fizetését — az ur hegedü müvész. —

— Annak mondtak, vágott közbe Lombi Loránt fagyosan, sejtve, de magának sem merve megvallani az összefüggést Csicsa ur szakadozott felkiáltásai között.

— Elfogadja hát? Kezet rá! kiáltott az elragadtatott barna ur, örömében annyira megfeledkezve minden világi tekintetről, hogy valósággal Lombi Loránt felé nyujtá kesztyütlen kezét.

— Mit? kérdé Lombi Loránt mereven és mozdulatlanul.

— Hát — az első hegedüs helyét bandámban, felelt Csicsa ur, fokozatosan leeresz-

ve fölemelt hangját és kinyujtott kezét, a mint az elszörnyedt öreg ember szótalanul fölemelkedett ágyáról.

Hosszas szünet következett. Lombi Loránt némán állt az ágy előtt, egyedül rövid szaggatott lélekzete által tudatva, hogy a szörnyü villámcsapás még hagyott benne valami életet. A barna ur ez alatt igen kényelmetlenül kezdte magát érezni; gyürüit össze-vissza cserélte ujjain, s szórakozottságában vagy zavarában kivonta mellényzsebéből vaskos arany óráját és ugy felhuzta, hogy minden lánczát, kerekét összetörte és örökre használhatatlanná tette.

— Fényes kereset — megduplázom a fizetést — mormogott Csicsa ur biztató s mentegető hangon.

— Ennyire sülyedtem! kiáltott végre Lombi Loránt oly fájdalommal és keserüséggel, hogy Csicsa ur most már valósággal nem tudta, melyik lábára álljon?

— Engedelmet kérek, nem akartam megbántani, dupla fizetést igértem, mondá aztán bünbánó meghunyászkodással.

— Peták Dani utódja! — kiáltott Lombi Loránt.

— Dupla fizetéssel, tevé hozzá a sötét barna kisértő, az alkudozás megkezdésének vevén Lombi Loránt keserü felkiáltását.

(Folyt. köv.)

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.
Kiadó-tulajdonos Varga Lajos.

kezik és ekkor jön meg a Sándor édes anyja is Hétiné, (Folténginé) kivel együtt a násznép a templomba megyen.

Héti Sándor huszár korában megismerkedett és viszonyt kötött Kozmanovszky, öreg lengyel néptanitó (Szathmáry Á.) leányával Lisával (Törökné) s e viszony gyümölcse egy kis fiu lett. Midőn hazakerült pár évig még levelezett Lisával, de később a viszonyt egészen megszakitotta. Lisa gyermekével együtt kemény téli időben utra kél, hogy szerelmesét felkeresse s ez utjára édes atyja is elkiséri és épen akkor érkezik meg fáradtan, kimerülve, midőn a hütelen Sándor a templomban örök hüséget akar esküdni Velezdi Juliskának.

A templomból kiható zsolozsma hangjai meghatják őket és vágynak résztvenni az isteniszteletben, de midőn belépnek Lisa és az oltár előtt álló Sándor felismerik egymást. — Lisa látván, hogy itt a Sándor esküvője van, egy erős sikoltással össze rogyik, valamint Sándor is büne tudatában eléjul s igy az esküvőből semmi sem lesz,

Az öreg lengyelt kihallgatják s ő a történtek felől felvilágositást ád, de leánya az idegrázkódás következtében veszélyesen megbetegszik és meg is hal. Az öreg lengyel e miatt őrületes dühben tör ki, de a jelenlevők közbelépése folytán lecsillapul, s a gyermeket Juliska gondjaira bizva maga visszatér Lengyelországba. Velezdi János nem engedi, hogy Sándor az ő leányát másodszor is oltárhoz vezesse, hanem visszautasitja azt a katonasághoz becsületet tanulni.

A darab első szakasza „a fonóház" a darab további menetére semmi behatással nincs, mert a tulajdonképeni cselekmény csak a második felvonással kezdődik, s csak a templomi jelenetnél nyer erősebb szinezést s ettől kezdve mindég több drámai erőben nyilatkozik.

A végkifejlés is gyenge, s lélektanilag ki nem magyarázható, mert miért küldi Velezdi a már kiszolgált huszárt vissza a katonasághoz becsületet tanulni, ha azt már 10 évi katonáskodása alatt meg nem tanulta; hozzá adja-é valaha leányát vagy soha? szándékát tervét nem lehet érteni.

Hogy tud megválni a rajongásig szeretett unokától, s az imádott leány hamvaitól az öreg lengyel olyan könnyen, csak azért, hogy lengyel barátai körében élhesse le sivár napjait?

Minden esetre kezdetleges mü ez s alapul szolgált Tóth Edének a „Kintornás család ja" megirásához.

A szinház ez estén zsufolásig megtelt s már az előadás napján alig lehetett jegyet kapni.

Szabó Bandit kiléptekor óriási taps és éljenzés fogadta s a zsinór padlásról egy nagyszerü koszoru eresztetett le, melyben egy ezüst tallérokkal telt erszény volt. Kapott ezenkivül az előadás napján egy névtelen levelet 25 frttal s a főiskolai tanulóktól gyönyörü szivar tárczát finom szivarokkal és 15 frttal béllelve.

Az előadás teljesen sikerült s Szabó Bandinak a szebbnél szebb dalokat sokszor kellett ismételnie. Törökné, Nyilvai Irma, Szathmári Árpád mindent elkövettek, hogy a közönséget — megrikassák, a mi sokszor sikerült is.

Nyilatkozat.

Debreczen, febr. 6.

A „Debreczen" 23-dik számában Mándoky Béla ur által a szini-konsortium müködéséről nyilvánosságra hozott czikkből nagy meglepetéssel értesülénk, hogy mi a debreczeni szinházhoz szerződni nem óhajtottunk.

Nehogy a nagyérdemü közönség ezen nyilatkozatból balul itélje meg az ügy állását, bátrak vagyunk Mándoky Béla ur előadására következőkben nyilatkozni:

Midőn a Mándoky Béla ur vezetése alatt müködő szini-consortium, a debreczeni szinházat 3 évre bérbe vevé, ez a többi közt következő két feltétel alatt adatott a consortiumnak, hogy t. i.: 1-ször, a szerződés 5-ik pontja szerint „köteles a Lászy-párt egymás között, (t. i. a consortium és a Lászy-pár között) megállapitott feltételek szerint szerződtetni." 2-szor, hogy a Lászy-pár, több mint 12,000 forintra becsült könyv- és ruhatárát a consortiumért biztositékképen a nemes városnak adja át, — jogában maradván a consortiumnak ezen biztositékot más hason értékü kaucióval pótolni.

Miután ezen szerződés 3 évre szól, s azt mi is kötelezőleg aláirtuk, igen természetes, hogy teljes joggal tekinthettük magunkat a debreczeni szinház 3 évre szerződött tagjainak, habár a feltételek évről évre voltak is megállapitandók köztünk és a consortium között.

Ezek előre bocsátása után, igazat kell adnunk Mándoky urnak, hogy azon ivet, mely a szerződni óhajtó összes személyzetet jelentkezésre hivja fel, aláirtuk, — de miután Mándoky ur különben sem igyekezett titkolui, hogy minket a debreczeni szinháztól, mint képzelt versenytársait mindenképen odábbitani óhajt, de meg mivel mi Mándoky urnak nem csupán szerződött tagjai, hanem részben a consortium bérleti szerződését aláirt szerződő társai is vagyunk, nem jelentkezhettünk Mándoky urnál teljes lealáztatásunk kilátásba helyezett szégyene nélkül, — annyival inkább, minthogy azon vélekedésben voltunk és vagyunk, hogy miután mi állottunk jót a consortiumért, talán a consortiumnak lett volna moralis kötelessége a további jótállás felesleges voltáról minket felmondás utján felvilágositani, s ha szerződtetésünket nem óhajtja — mint nem is óhajtja, — a városi tanácsnál kieszközölni először azt, hogy biztositékunk feloldassék, másodszor, hogy a consortium és a nemes város közt létrejött bérleti szerződésnek kötelezett szerződésünkre vonatkozó 5-ik pontja hatályon kivül tétessék.

Miután ezideig mindez nem történt, mi felmondást sem Mándoky Béla urtól, sem felmentést a nemes várostól, mint jogi testülettől nem kaptunk s az eltávolitásunkra irányzott törekvésekről csak a szóbeszéd s legközelebb Mándoky Béla ur nyilatkozatából értesültünk, készséggel jelentjük ki, hogy felmentés esetén mi állitólag a consortiumot anyagilag veszélyeztető biztositékunkat azonnal elszállitjuk, — csak azt jegyezvén meg, hogy mégis nem olyan hátrányos volt az a nekünk fizetett bérösszeg, mely mellett képes volt a consortium egy év alatt egy másik biztositékot szerezni. Szerződtetésünkre nézve pedig rögtön felmentetteknek érezzük magunkat, mihelyt a nemes város az idézett szerződés 5-ik pontjának kötelezettsége alól a consortiumot feloldja.

Ebből megitélheti a t. közönség, hogy mennyire óhajtunk mi megválni Debreczentől, hol bennünket, teljesen ismeretleneket a megtisztelő elismerés annyi feledhetetlen jeleivel tüntettek ki s egyszersmind megbirálhatja azt is, hogy minő fájdalmasan érinthet azon eljárás, melyben a consortium részéről részesültünk, azon consortium részéről, melynek létrejöttét a biztositék nyujtása által mi tettünk lehetővé, kik jól rendezett társulatunkat Kassán feloszlattuk s nagy költséggel költöztünk e nemes városba át vagyonunkkal — miért? Csupán azért, hogy 1 év elteltével eldobjon az antipathia!

Legyen azonban bárhogy, sohasem fogjuk feledni a nagyérdemü közönség elérzékenyitő kitüntetéseit, s azon hit csak erősbbödik bennünk, hogy a nagyközönség hálásabb, elismerőbb s igazságosabb, mint egyes ember.

Tisztelettel
Lászy Vilmos és
Lászyné Etelka.

— VIDÉKI HIREK. Szerencsétlenség a vasuton. Vasárnap este — a székes-fehérvári állomáson nagy szerencsétlenség történt. Amint ugyanis a vonat az állomásra berobogott, a vasuti kalauz az egyik vasuti kocsi párkányzatáról lecsuszott s két kocsi közé esett, honnan testét három darabra szakitva huzták elő. **A ragadozó állatok** Gyöööngyösn és környékén már valóságos rettegésbe ejti a lakosságot, sőt több helyütt a közlekedést is félelmessé teszik. Nemcsak a tanyákra, de a falvakba is bevonulnak; különösen a rókák. A napokban gy.-püspökiben is hajtották egyet; a halászi határban lévő öreghegyi szőlőkben pláne két farkast láttak egyszerre egymás után kullogni. **A n.-váradi fegyházban** ez időszerint 449 egyén van letartóztatva. **Pozsonyban** egy katonát fogtak el, ki Komáromból szökött meg.

Országgyülés.

— febr. 5 én.

Szapáry pénzügyminiszter az évi szükségleteket 100 millió frtban állapitja meg.

Hegedüs Sándor, a pénzügyi bizottság előadója elő terjeszti a bizottság jelentését az 1879. évben hitelmüveletek utján fedezendő állami kiadásokról szóló törvényjavaslat tárgyában.

Szapári ajánlja a törvényjavaslat elfogadását.

Helfy Ignácz elvárta volna a pénzügyminisztertől, hogy a helyzetet teljesen ismertesse meg, s azon eszközöket sorolja fel, melyek által az ország szomoru pénzügyi helyzetén segiteni akar. A ki olyan tárczára vállalkozik — mondá szóló — mint a pénzügyminiszter, annak teljesen tisztában kell lenni működésének egész fontosságáról, czéljairól. Igéri, hogy válaszában tárgyilagos lesz, bár nagyon nehéz neki megtartani a hidegvért ily törvényjavaslattal szemben, mikor ez játsza el az ország hitelét, nem az ellenzék, mint a pénzügyminiszter mondá. E törvényjavasla olyan, hogy a ki később a mostani pénzügyi regime történetét meg akarja irni, csak e törvényjavaslatot kell egyszerüen lenyomatni. E törvényjavaslatnak a ház elé való terjesztése nem egyéb, mint arczulcsapása a képviselőház tekintélyének, s kijátszása befolyásának.

Azután kifejezi elégedetlenségét a pénzügyi bizottság munkálkodásával, mit azért küldött ki a ház, hogy maga tegye meg a számitásokat, ne pedig egyszerüen azt sorolja elő, s ajánlja elfogadásra, a milyen számitásokat a kormány tett. Hallatlan könnyelmüségnek tartja a kormánytól, hogy oly nagy kölcsönnel köti le maga és utódai kezét. Végre a következő határozati javaslatot terjeszti be:

Határozati javaslat: „Tekintve azt, hogy az 1879. évre hitelmüveletek utján fedezendő államkiadásokról szóló törvényjavaslat oly felhatalmazást tartalmaz, mely a parlamentarismussal össze nem egyeztethető; tekintve, hogy ez állami pénzügyi helyzetünket a legszomoruabban terjeszti elő, hogy a törvényjavaslatban elősorolt államszükségletek egynek kivételével a képviselőház által megállapitva ninesenek, sőt ellenkezőleg azok legnagyobb része ismeretlen; tekintve, hogy a törvényjavaslat 1. §-a d) pontja alatt oly összegek fordulnak elő, melyeket a képviselőház és a delegatiók más czélra szavaztak meg; tekintve, hogy e pont alatt fölvett összegek oly politika folytatására szolgálnak, melyet a nemzet közérzülete határozottan kárhoztat; tekintve, hogy a törvényjavaslat semmi biztositékot, — sőt még csak tájékozást sem nyujt azon tehernek nagyságáról, mely a nemzetre háramolnék, a következő határozati javaslatot nyujtok be: a képviselőház belátván sürgősségét oly intézkedésnek, melyek részint mostani szükségleteink, részint szomoru pénzügyi helyzetünk orvoslására szükséges, — kész erre nézve határozott programmot terjeszt elő, és biztositékot nyujt, az iránt, hogy a megszavazott összegek más czélra nem fognak elköltetni, — mint a mely czélra a törvényhozás által kitüzettek. A jelen kormánynak azonban nem adja meg azt, sőt a jelen beterjesztett törvényjavaslatot, mint alkotmány elleni merényletet visszautasitja."

UJDONSÁGOK.

* **A kereskedő ifjak bálja** holnap este lesz a szinházban; a tett előkészületekből itélve, e tánczvigalom egyike lesz a legfényesebbeknek.

* **Népszerü előadás.** A holnap este a főiskolában Nagy Pál ur által tartandó népszerü előadás, melyen be fog mutattatni a főisk. részére legközelebb 540 frtért vásárolt magnetoelectricus gép és müködése is, nem 5, hanem $1/_2$ 6 órakor fog kezdetni. Feleslegesnek tartjuk ez igen érdekesnek igérkező s sok kisérlettel egybekötött előadásra felhivni a közönség figyelmét.

* **Elveszett.** E hó 4-kén péterfia-utczán egy vászon stikkolt paplan-lepedő elveszett; a becsületes megtaláló sziveskedjék azt a helybeli kapitányságnál jelenteni, hol illő jutalmat fogja kapni.

* **Szinházi hirek.** Közszeretetben álló Érczinknek a jövő kedden lesz jutalomjátéka. Ez alkalommal előadatik „Kék szakál" és pedig oly szerep osztással a milyen még nem volt. Bobes király Szathmáry Árpád. Clementin neje Lászyné, Boulott Nyilvay Irma, Fleurett Mándokyné, Popolani Foltényi, Gróf Oszkár Lászy, Kék szakál Érczy. Egy vén asszony Zöldiné. Kék szakál nejei: Törökné, Kocsis Irma, Mészáros Ilka, Papp Laura, Lanerné. Tehát kizárólag elsőrendü tagok vesznek részt az előadásban természetesen a jutalmazandó iránti szivességből. Azt hisszük, ismét alkalmunk lesz zsufolásig telt szinházat látni. — Ajutalomjátékok, mint látszik fokozatosan a legkitünőbben sikerülnek; Szabó Bandi tegnapi jutalomjátéka, az ajándékokon kivül, 250 frtot jövedelmezett a jutalmazottnak. Hát a Foltényi párnak, mikor lesz már a jutalomjátéka? — Szinházi körökben most csak „Niniss"-ről folyik a társalgás; e darab holnapután adatik, s a darab iránt az érdekeltség oly nagy, hogy a néző helyekre már javában folynak az előjegyzések.

* **Az időjárás** mostanában igen jó; éjjel csekély fagy; nappal a nagy hó tömegek lassan olvadnak; ha igy tart az enyhe idő, kilátás van arra, hagy tavaszra minden baj nélkül elenyészik a hó.

* **A florenti négyes** hangversenye tehát holnapután lesz a debreczeni főiskola énektermében; nem lesz felesleges, ha ez érdekes hangverseny müsorozatást még egyszer közöljük. Müsorozat: Haydn op. 76. Nr. 2 (D moll) Allegro, Allegretto, Menuett, Vivace. 2) a) Mendelssohn, Canzonetta b) Haydn Cornamusa c) Cherubini Scherzo 3) Beethoven op. 130 (B dur) Adagio Allegro, Presto, Andante, Danza tedesca, Cavatina, Finale. Helyárak: Körszék 2 frt. Számozott szék 1 frt. 50 kr. Állóhely 1 frt. Jegyek válthatók ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében és este a pénztárnál. Kezdete $7^1/_2$ órakor.

* **A székesfehérvári kiállitás** tárgyában a város részenél kiküldött bizottság ma délután a városházánál értekezletet tartott, melyre számos helybeli tekintélyes iparos is meg lett hiva.

* **A helybeli bormérő-társulatnak** ez idő szerinti elnöksége tudomására kivánja juttatni mindazon polgároknak, kik ezen bérleti időszakra, a borfogyasztási adóra nézve ajánlataikat még meg nem ujitották, igyekezzenek azt folyó év április hó 1-ső napjáig teljesiteni; mert a kik ezen érintett határidőig a maguk érdekében rendbe nem hozzák, az ajánlat élvezetétől végképen elesnek, és náluk az akóztatás fog igénybe vétetni.

* **Tetemre hivás.** A kormány a kölcsön tjavaslatok alkalmából történendő szavazásra valamenyi távollevő mamelukot felhivott a fővárosba. Az elküldött sürgönyök tartalma ez volt: „Hannibál ante portas. — Szontágh." A kormánypárt, mint e szövegből látható, történelmi nyelven idézi az erkölcsi tetem embereit a megölt ország kölcsön tetemei mellett a népnek tett fogadást megszegni. És ezt nevezik ők honmentesnek!!

* **A debreczeni dal- és zeneegylet** f. évi. február 9-én d. u. 3 órakor a zenedei helyiségben rendesévi közgyülést tart, melyre az alapitó, pártoló és müködő tagok tisztelettel meghivatnak. Debreczen, február 6. Az elnökség.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Bérlet. Szünet.

Szombat, február 8-án adatik:

NINISS.

Énekes bohózat 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden f. h. 11-én következő tárgyak lesznek elárverelendők: gyémánt és arany ékszerek, ezüstnemüek, arany és ezüst órák, kiszivott tajtpipák, revolverek, látcsövek, puskák, férfi és női ruhák, kendők, csizmák, czipők, fehér asztal- és ágynemüek; 1 anték zománczozott franczia arany óra, 1 smaragd nyakék, 1 varrógép, 4 kép, 1 közhasznu ismeretek tára, teljes 12 kötet, 1 Casanava Memairen 6 kötet, s egy puitarre, 1 fényezett éjjeli szekrény stb.

Az elárverelendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap és hétfőn bárki által megtekinthetők.

Felkéretnek mindazok, kik tárgyaikat eladás végett beadni szándékoznak, hogy azt mindég szerda estik tegyék, mert akkor ezen tárgyak a következő csütörtökön megjelenő birdetésben megemlitethetnek.

Határozott óvás hamisitás ellen!

28 éven át kipróbálva!

cs. kir. szab. első amerikai és angol szab. általánosan kedvelt

Anatherinszájviz

Dr. POPP J. G.

cs. k. udvari fogorvostól (Becsben. Bognergasse Nr. 2.)

a legkitünőbb szer, csuzos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghus daganatai- és sebeinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak uj képződését; az ingó fogakat a foghus erősitése által szilárditja; s midőn a fogakat és foghust minden ártalmas anyagtól megtisztitja, a szájnak kellemes frisseséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolitja a kellemetlen szagot.

Hogy ezen közkedvességü készitményt mindenki megszerezhesse, léteznek üvegek különféle nagyságban u. m. 1 nagy üveg 1 frt 40 kr., 1 közép nagyságu üveg 1 frt, egy kis üveg 50 kr.

Anatherin-fogpasta.

Ezen készitmény a lehelet frisseségét és tisztaság t fenntartja, azonkivül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghust erősbiti. Ára 1 frt 22 kr.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly képen tisztitja, hogy annak naponkénti használata által nemcsak a közönséges fogkő eltávolittatik, hanem a fogak zománcza is mindinkább tökéletesbül. Egy doboz áta 63 kr. o. é.

Dr. Popp aromatikus fogpasztája.

Sok év óta a legbiztosabb óvószernek fogfájás ellen és a legkitünőbb szernek van elismerve a szájüreg és a fogak ápolására és fenntartására. Egy darab ára 35 kr.

Dr. Popp J. G. fogólomja.

Ezen fog-ólom azon por- és folyadékból áll, mely üres és redves fogak kitöltésére alkalmaztatik, hogy azon eredeti alakjukat visszanyerjék, s igy a csontszu tovább harapódzása meggátoltassék, miáltal az ételmaradványok, valamint a nyál és más folyadékok további összegyülése és a csonttömeg további elporhanyodása a fogidegekig (miáltal fogfájás támad) megtámadtatik. Egy csomag ára 2 forint 10 kr. o. é.

Füszeres gyógytani

növény szappanja

vegytanilag vizsgálva

s a császári orvosi tudománykar által Bécsben

és még számos gyógytani társulatok és kitünő orvosi egyéniségek által Európában, mint a

legjobb és legtisztább

szer ismertetett el a bőr ápolására. Eredeti csomagocskákban bepecsételve 30 kr.

Figyelmeztetés!

Előforduló hamisitások következtében bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy minden palaczk az óvásjegy kivül még egy czimmel, (**Hygea és Anatherin präparatuma**) ellátva van, mely egy tisztán átlátható viznyomáson **az állam sast** és a **cimet** mutatja.

Kapható Debreczenben: **Szepessy A.** norinbergi keresk., **Rothschnek**, **Göltl N.**, **Muraközy K.** s a „**Kigyó**" cimü gyógysz. **Csanak J.** füszerker., **St. Mihalovits** gyógysz. **C. Tamássy** gyógysz., Hadház: Szilay gyógysz., B.-Ujváros: Liszkay F. gy., H.-Böszörmény: Sinay gy., Lányi M., Szoboszló: Barbarics gy.; Diószeg: Kovács gy.; Szatmár: dr. Lengyel M. gy., L. Heder gy., N.-Kálló: Mandl S., Mihalovics gy., Tisza-Lök: Valkó gy., Munkács: Gottier; Szinyér-Váralja: Koller gy., Nánás: Ujvári gy., Karczag: Torjai gy., Derecske: Baratki gy., Ber.-Ujfalu: Vas J.; Nagyvárad: Janki Antal, Hujella A., Knor uraknál; Nagy-Károly: Jezella A., Knor uraknál; Nyiregyháza: Bydeskuty gy., Firscher gy.; Nagy-Bánya: Papp S. gy.; Semlyó: Ruszka Ig. és társa; Tokaj: Kröczer A.; S.-A.-Ujhely: Reichard testvérek és Deutsch János: Dorogh: Fanczics gy. uraknál.

187. 1—8.

KRAICZ GYULA

előbb **Ormós Ferencz**

norinbergi és diszmüáru fiókűzlete

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA" szállodával szemben.

(Főraktár Bécsben, Szent István-tér 3 dik szám alatt.)

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toiletthez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, británia ércz- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, ércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmár-féle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toiletthez: fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai czikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv- és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok, keztyük, esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivarszipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Szodaviz gépek $8^1/_2$ forinttól 20 forintig.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson

Ezüst evő eszközök.

Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

Női legszebb garnitura és karperec.

Névnapi AJÁNDÉKOK!

A bécsi világkiállitáson és a szegedi országos kiállitáson a legmagasabb kitüntetést nyerte

VERES LÁSZLÓ

arany és ékszerész

Debreczen, főpiacz, Szikszay ház alatt.

Ajánlja a n. é. közönségnek ujonnan berendezett és gazdagon felszerelt ékszereit a legjutányosabb árban, ugyszintén mindenféle ócska ékszerek javitását, tisztitását és legujabb fagon szerinti átalakitását elfogadja.

Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Tisztelettel

Veres László,

arany- és ékszerész Debreczenben.

(432.)

Ezüst gyertyatartók.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson

Férfi és női óraláncok

Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

Védjegygyel. Ajánljuk. védve.

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

császz. kir. hadügyministerium, ő felsége hadítengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

császz. királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyvait, ágybetéteit, sátorlepleit

Hirdetés.

Egy boltbeli felszerelés minden órán eladó. Értekezhetni a tulajdonossal csapó-k. isajtó 3223. szám alatt.

(29)

Kiadó tulajdonos: **Vartess Lajos.**

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.